

UZASADNIENIE

L. T. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 07 listopada 1997 roku w sprawie II K 633/97, za czyn popełniony w dniu 25 maja 1997 roku, wypełniający dyspozycję art. 11 § 1 kk w zw. z art. 208 kk/69, na karę 1 roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat oraz karę grzywny w kwocie 600 zł;

- postanowieniem z dnia 26 czerwca 1998 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 21 kwietnia 1998 roku w sprawie II K 156/98, za czyn popełniony w okresie od 05 grudnia do 30 grudnia 1997 roku, wypełniający dyspozycję art. 208 kk w zw. z art. 203 § 1 kk w zw. z art. 58 kk/69, na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w kwocie 600 zł;

III. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 16 września 2005 roku w sprawie VI K 682/05, za czyn popełniony w dniu 09 lipca 2005 roku, wypełniający dyspozycję art. 178a § 1 kk, na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 27 lipca 2007 roku w sprawie VI K 484/07, za czyn popełniony w dniu 26 lipca 2007 roku, wypełniający dyspozycję art. 178a § 1 kk, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz karę 100 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych;

- postanowieniem z dnia 06 listopada 2009 roku zarządzono skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności;

V. wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 24 lipca 2009 roku w sprawie II K 177/09, za czyn popełniony w dniu 02 kwietnia 2009 roku, wypełniający dyspozycję art. 178a § 1 kk w zw. z art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat oraz karę 100 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych;

- postanowieniem z dnia 03 czerwca 2011 roku zarządzono skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności;

VI. wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 16 sierpnia 2010 roku w sprawie II K 733/10, za czyn popełniony w okresie od października 2009 roku do maja 2010 roku, wypełniający dyspozycję art. 207 § 1 kk w zw. z art. 157 § 2 kk, na karę 1 roku pozbawienia wolności;

- na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 09 maja do dnia 19 lipca 2010 roku;

VII. wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 03 października 2011r. w sprawie II K 587/11 za:

a) czyn popełniony w dniu 09 grudnia 2010 roku, wypełniający dyspozycję art. 178a § 2 kk, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

b) czyn popełniony w dniu 20 stycznia 2011 roku, wypełniający dyspozycję art. 288 § 1 kk, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

na karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat oraz karę 150 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych;

- postanowieniem z dnia 07 października 2015 roku zarządzono skazanemu wykonanie kary 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej za czyn z pkt b;

VIII. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 09 lipca 2014 roku w sprawie VI K 287/14, za czyn popełniony w dniu 07 maja 2014 roku, wypełniający dyspozycję art. 279 § 1 kk, na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz karę 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych;

- postanowieniem z dnia 03 listopada 2015 roku zarządzono skazanemu wykonanie kary 1 roku pozbawienia wolności;

IX. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 29 września 2014 roku w sprawie VI K 311/14, za:

a) czyn popełniony w dniu 14 maja 2014 roku, wypełniający dyspozycję art. 278 § 1 kk, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych,

b) czyn popełniony w dniu 15 maja 2014 roku, wypełniający dyspozycję art. 278 § 1 kk, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych,

na karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz karę łączną 100 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych;

- na poczet łącznej kary grzywny zaliczono okres zatrzymania od dnia 15 maja do 16 maja 2014 roku;

- postanowieniem z dnia 27 października 2015 roku zarządzono wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności oraz zaliczono na jej poczet okres zatrzymania od dnia 15 maja 2014 roku do 16 maja 2014 roku;

X. Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 06 listopada 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 917/14, za czyn popełniony w okresie od dnia 21 stycznia 2013 roku do dnia 29 lipca 2014 roku, wypełniający dyspozycję art. 209 § 1 kk, na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;

XI. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 25 marca 2015 roku w sprawie VI K 637/14, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 24 czerwca 2015 roku w sprawie IV Ka 299/15 za:

a) czyn popełniony w dniu 07 grudnia 2014 roku, wypełniający dyspozycję art. 224 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1kk, na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

b) czyn popełniony w okresie od dnia 04 do 17 listopada 2014 roku, wypełniający dyspozycję art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 120 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych;

c) czyn popełniony w połowie lipca 2014 roku, w bliżej nieustalonym czasie, wypełniający dyspozycję art. 278 § 1 kk, na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 60 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych

na karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 130 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych;

- na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania w dniu 18 listopada 2014 roku;

Sąd Rejonowy w Radomsku wyrokiem łącznym z dnia 30 marca 2016 roku w sprawie VI K 554/15:

1. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) rozwiązał karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną

wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku, opisanym w punkcie IX wyroku łącznego oraz połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Radomsku opisanymi w punktach VIII, IXa i IXb wyroku łącznego i orzekł wobec skazanego karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 577 kpk zaliczył na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie 1 wyroku łącznego okres zatrzymania od dnia 15 maja do 16 maja 2014 roku, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i § 2 kk w zw. z art. 33 § 3 kk połączył jednostkowe kary grzywny wymierzone wyrokami Sądu Rejonowego w Radomsku opisanymi w punktach VIII, IXa i IXb części wstępnej wyroku łącznego i orzekł karę łączną 110 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 10 złotych;

4. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 87 § 1 kk w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) rozwiązał karę łączną pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku opisanym w punkcie XI wyroku łącznego oraz połączył jednostkową karę ograniczenia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku opisanym w punkcie X wyroku łącznego, przyjmując, iż jest ona równoważna 6 miesiącom pozbawienia wolności, z jednostkową karą pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku opisanym w punkcie XIc wyroku łącznego i wymierzył skazanemu karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

5. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) jednostkowe kary pozbawienia wolności, orzeczone za zbiegające się przestępstwa, a wymierzone wyrokiem opisanym w punktach XIa i XIb wyroku łącznego połączył i wymierzył mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;

6. na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 577 kpk zaliczył na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie 5 wyroku łącznego okres zatrzymania w dniu 18 listopada 2014 roku w sprawie VI K 637/14, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

7. ustalił, że w pozostałym zakresie wyroki opisane w punktach VIII - XI części wstępnej wyroku łącznego podlegają odrębnemu wykonaniu;

8. na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego co do prawomocnych wyroków Sądu Rejonowego w Bełchatowie opisanych w punktach I – VII części wstępnej wyroku łącznego stwierdzając, że wyroki te w całości podlegają odrębnemu wykonaniu;

9. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. Z. kwotę 295,20 złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej skazanemu z urzędu;

10. zwolnił skazanego od kosztów sądowych.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez obrońcę skazanego Ł. T..

Apelacja wywiedziona z podstawy prawnej art. 438 pkt 4 kpk zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi rażącą niewspółmierność orzeczonych kar łącznych.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie kar łącznych z zastosowaniem wobec skazanego zasady absorpcji.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Apelacja jest nietrafna i nie zasługuje na uwzględnienie.

W warunkach przedmiotowej sprawy brak było podstaw do zastosowania przy wymiarze kar łącznych zasady absorpcji.

Zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej może być zastosowana, gdy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami zachodzi bliski związek przedmiotowy i podmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2000 roku, IV KKN 39/99, KZS 2010 nr 6A, poz. 213, Legalis). Popełnienie większej ilości przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektyw absorpcji (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 12 lipca 2000 roku, II AKa 171/00, Legalis nr 48086).

Zachowanie skazanego w warunkach penitencjarnych nie wyróżnia się w jakiś ponadprzeciętny sposób. Przestrzeganie porządku i dyscypliny panującej w zakładzie karnym, poszanowanie przełożonych oraz nieprezentowanie konfliktowych sytuacji jest postępowaniem, którego należy wymagać od skazanego i które nie powinno zależeć wyłącznie od jego dobrej woli. Wypełnianie obowiązków nie może być postrzegane jako jedyny czynnik świadczący o poprawie zachowania skazanego z uwagi na całościową ocenę jego zachowania. Zważyć wszak należy, iż Ł. T. był wielokrotnie karany - zapadło wobec niego 11 wyroków, 6 razy była orzekana kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i w tych sześciu przypadkach zarządzono wykonanie kar warunkowo zawieszonych. Popełnione czyny godziły w różne dobra prawne - bezpieczeństwo w komunikacji, rodzinę i instytucję opieki, mienie. Okoliczność ta świadczy, iż skazany jest osobą niepoprawną, zdemoralizowaną, która całkowicie lekceważy zasady porządku prawnego. Nadto nie można pominąć także i tego, iż w trakcie funkcjonowania w warunkach izolacji wyżej wymieniony przedstawia mało krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw.

Przeciwko zastosowaniu zasady absorpcji przemawiał też brak ścisłego związku podmiotowo - przedmiotowego pomiędzy czynami, za które Ł. T. został skazany wyrokami opisanymi w punktach VIII, IXa, IXb, w punktach X, XIc oraz w punktach XIa i XIb części wstępnej zaskarżonego wyroku. Wprawdzie czyny objęte wyrokami opisanymi w punktach VIII, IXa, IXb godziły w to samo dobro prawne – mienie - i popełnione zostały w kilkudniowym odstępie, to jednak dokonane zostały na szkodę różnych pokrzywdzonych i w różnych okolicznościach. Przestępstwa ujęte wyrokami opisanymi w punktach X, XIc choć popełnione w bliskim odstępie czasowym, skierowane były przeciwko innym dobrom chronionym prawem – opiece, mieniu - i dokonane na szkodę innych pokrzywdzonych. Z kolei czyny z wyroków opisanych w punktach X, XIc – jakkolwiek popełnione w odstępie niemal miesiąca, godziły w różne dobra prawne – mienie, życie i zdrowie funkcjonariusza publicznego - i dokonane były na szkodę różnych pokrzywdzonych.

W tych okolicznościach stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy doszedł do słusznego wniosku, iż wobec skazanego brak jest podstaw do zastosowania przy wymiarze poszczególnych kar łącznych pozbawienia wolności zasady pełnej absorpcji. Wymierzone kary łączne są karami właściwymi, zasadnymi i nie mogą być uznane za kary rażąco surowe. W ocenie Sądu Okręgowego tak ukształtowane kary należy uznać za uwzględniającą dyrektywę oddziaływania wychowawczego.

W realiach przedmiotowej sprawy brak było możliwości skorzystania z przewidzianej w art. 19 ust. 2 ustawy nowelizującej z 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) regulacji, dającej możliwość modyfikacji kar łącznych. Zważyć należy, iż przewidziany w nim mechanizm redukcji kary łącznej nie obejmuje przypadków, w których wyrok łączny uprawomocnił się po 01 lipca 2015 roku jak też został wydany po tej dacie w warunkach określonych w art. 19 ust. 1 powołanej ustawy nowelizującej. Tymczasem w niniejszej sprawie mamy do czynienia dokładnie z drugą sytuacją, czyli wydaniem wyroku łącznego po 01 lipca 2015 roku.

Reasumując, Sąd Odwoławczy nie dopatrył się żadnych podstaw do podzielenia zarzutów i wniosków zawartych w apelacji i dlatego zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym zasądzone zostały na rzecz obrońcy z urzędu na podstawie §17 ust. 4 pkt 3 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości

z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015r., poz. 1801).

O zwolnieniu skazanego od obowiązku poniesienia kosztów postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk, co uzasadnia jego pobyt w zakładzie karnym oraz sytuacja materialna.